

Σοφία Κράλλη

Εικονογράφηση:
Πεπονά Μαρία

Ο δράκος του φόβου

Διάπλαση

Σοφία Κράλλη

Ο δράκος του Φόβου

Εικονογράφηση: Πεπονά Μαρία

Βιογραφικά στοιχεία

Με λένε Κράλλη Σοφία. Γεννήθηκα στη Δραπετσώνα, Μεγάλωση, εργάζομαι και ζω στις γειτονιές του Πειραιά.

Παρακολούθησα μαθήματα κοινωνικής εργασίας και δημοσιογραφίας αλλά αγάπησα πιο πολύ την σχολή βιβλιοθηκονομίας γι' αυτό και έγινα βιβλιοθηκονόμος. Δηλαδή τώρα είμαι κάτι σαν στρατηγός που διευθύνει μια στρατιά «άτακτων» βιβλίων.

Μου αρέσει ακόμα να «ταξιδεύω» πάνω στην αγαπημένη μου πολυθρόνα και μετά να μοιράζομαι μαζί σας τις εντυπώσεις μου από αυτά τα ταξίδια, μέσα από τις ιστορίες που γράφω.

Καλό «ταξίδι» και σε 'σας που θα τις διαβάσετε.

Υ.Γ. Από τις εκδόσεις Διάπλαση κυκλοφορεί και το βιβλίο μου «Ο Γκιρινιάρης και ο Ονειρούλης».

Στο μικρό Γαβριήλ για να μη φοβάται, με αγάπη.

Ο Δράκος του Φόβου

Εικονογράφηση: Πεπονά Μαρία

Επιμέλεια κειμένου: Ιωσηφάκης Γιάννης

Σελιδοποίηση: Αποστόλου Κωνσταντίνος

Διαχωρισμοί-Φιλομορφία-Ηλεκτρονικό μοντάζ: Αφοί ΤΖΙΦΑ ΑΕΒΕ, τηλ.: 210 36 36 186

Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία: ΑΘ. ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ Α.Β.Ε.Ε. τηλ.: 210 60 22 242

© 2003 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗ - Σοφία Κράλλη

Α' Έκδοση Δεκέμβριος 2003

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗ

Καραϊσκάκης Γ. Κυριάκος,

Κεντρική Διάθεση: Ζωοδόχου Πηγής 2-4, 10679 Αθήνα,

τηλ.: 210 38 08 445, 210 38 08 455

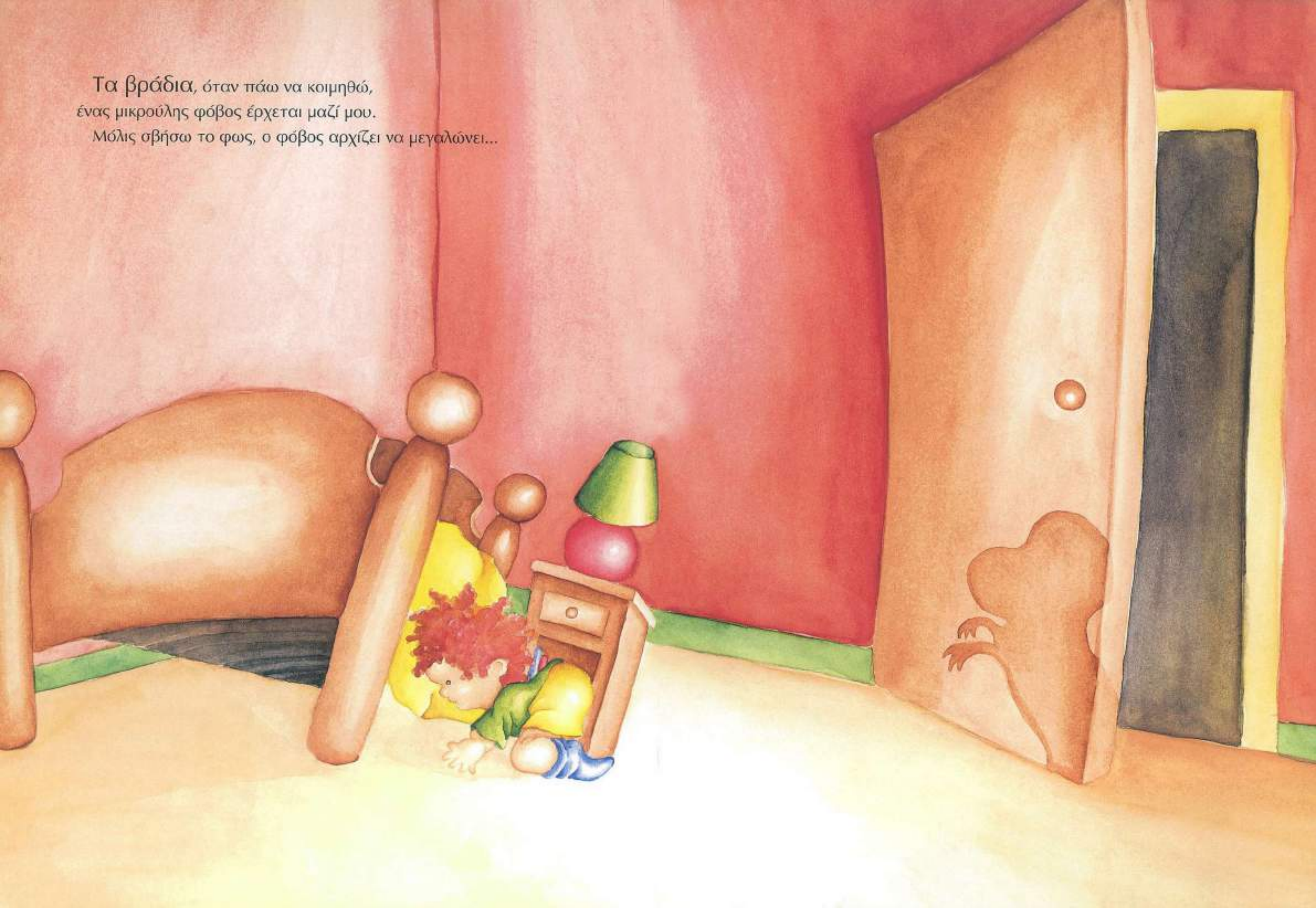
e-mail: diaplasi@yahoo.gr

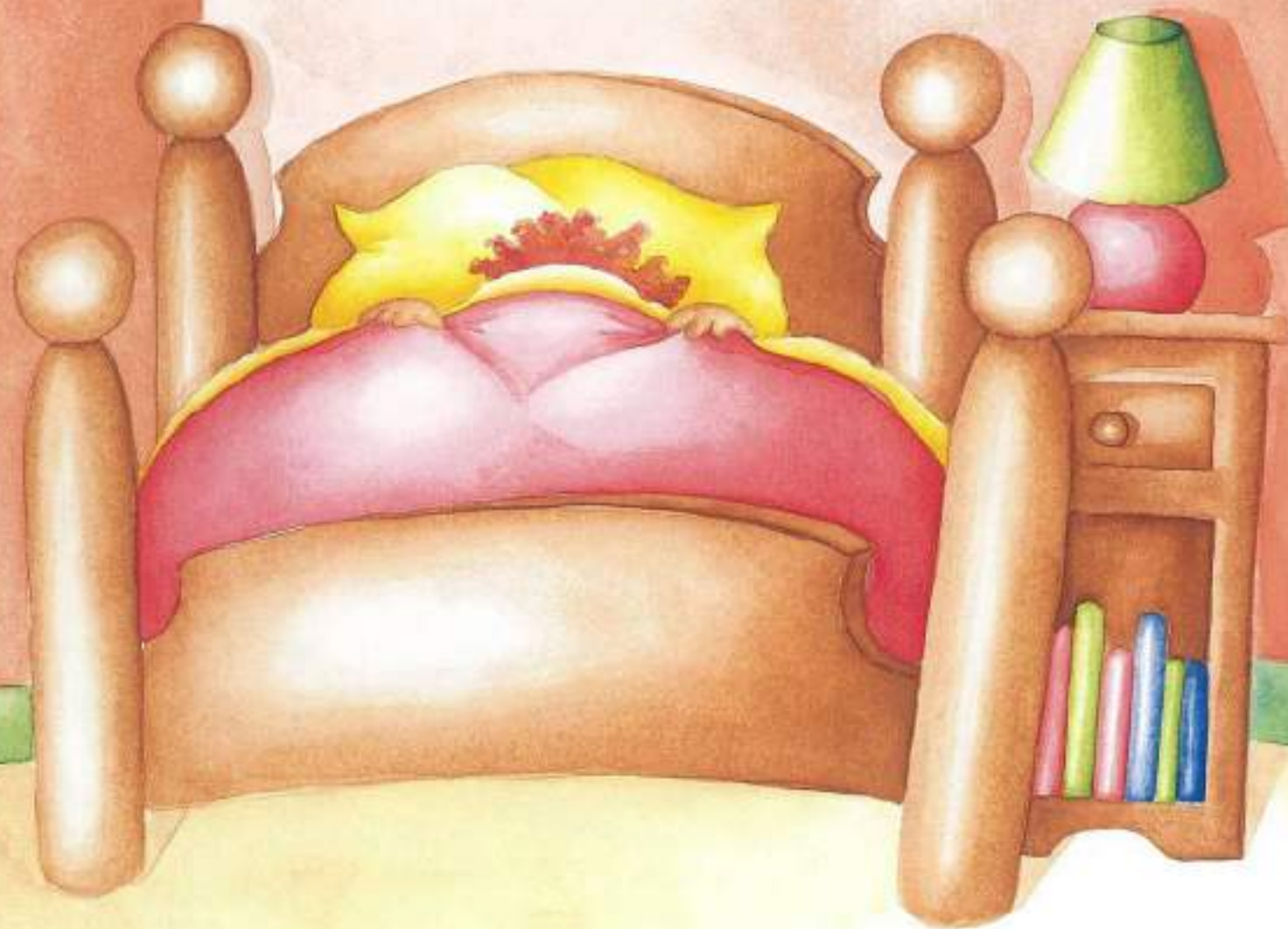
ISBN 960-87370-9-5

Διάπλαση

Τα βράδια, όταν πάω να κοιμηθώ,
ένας μικρούλης φόβος έρχεται μαζί μου.
Μόλις σβήσω το φως, ο φόβος αρχίζει να μεγαλώνει...

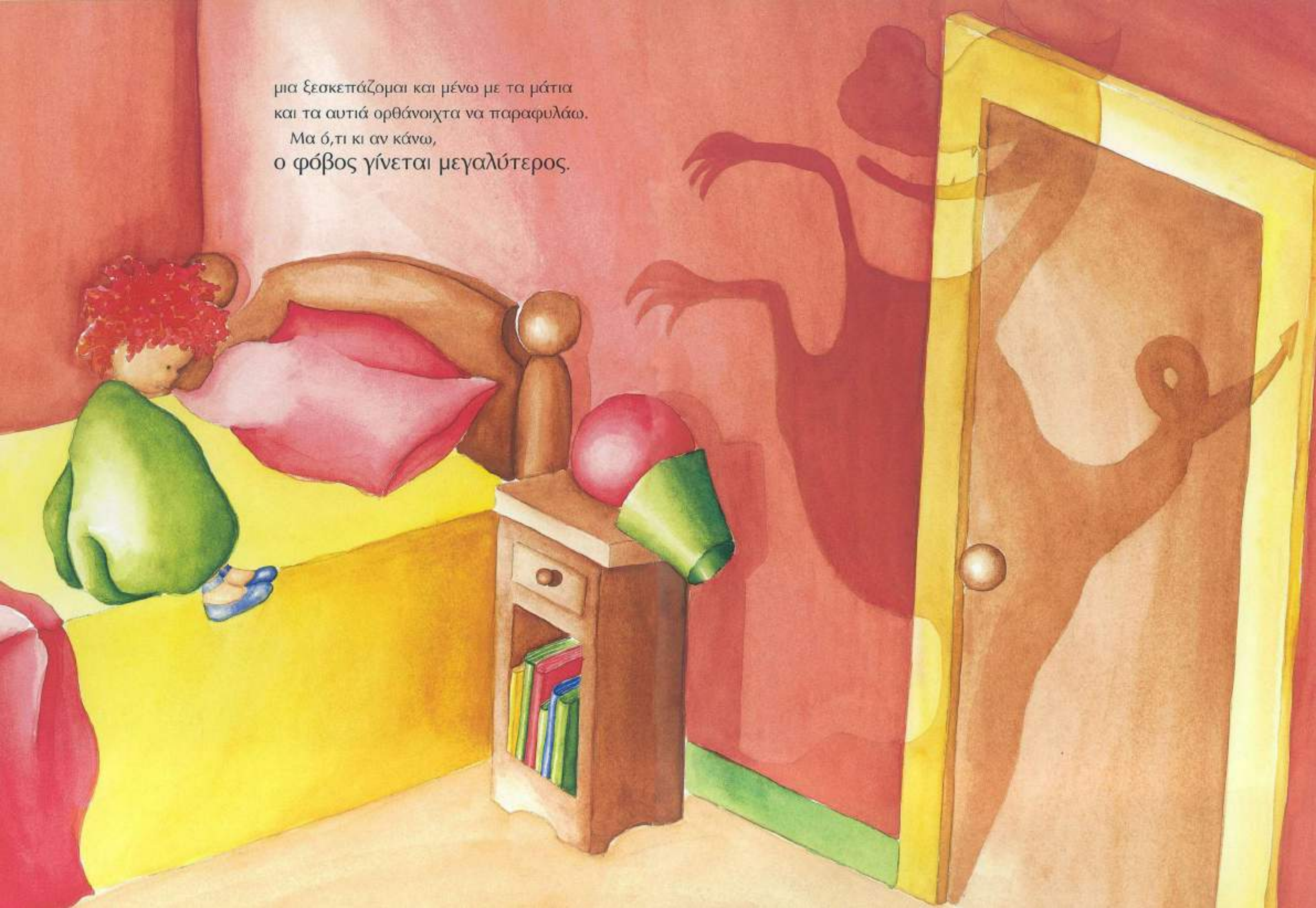

Μέσα στην ησυχία της νύχτας
ο θόρυβος του παραθυρόφυλλου, οι σκιές των δέντρων,
η κίνηση της κουρτίνας κάνουν το φόβο μεγάλο.

Και μια κουκουλώνομαι,
για να μη βλέπω και να μην ακούω τίποτα,

μια ξεσκεπάζομαι και μένω με τα μάτια
και τα αυτιά ορθάνοιχτα να παραφυλάω.
Μα ό,τι κι αν κάνω,
ο φόβος γίνεται μεγαλύτερος.

Ένας μαύρος δράκος!

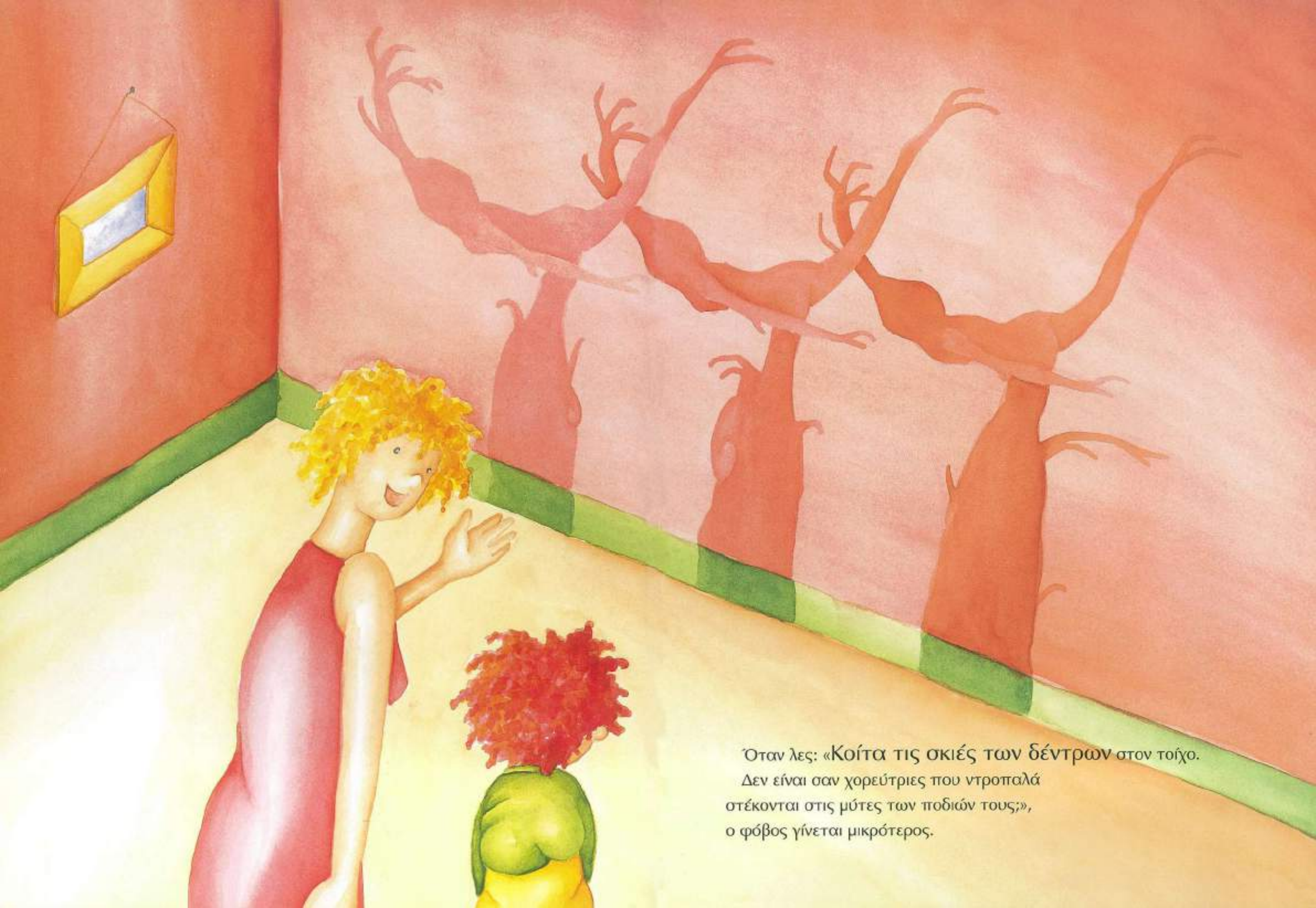
Και τότε έρχεσαι εσύ για «καληνύχτα».
Εσύ που όλα τα καταλαβαίνεις
και σαν καλή νεράιδα κάνεις μαγικά.
Έτσι, ο φόβος αρχίζει να μικραίνει.

Όταν λες: «Άκου το γέρικο παραθυρόφυλλο
που τρίζει...

Λέει παραμύθια στο σαμαμίδι της αυλής,
που φοβάται το σκοτάδι»,
ο φόβος γίνεται μικρός.

Όταν λες: «Κοίτα τις σκιές των δέντρων στον τοίχο.
Δεν είναι σαν χορεύτριες που ντροπαλά
στέκονται στις μύτες των ποδιών τους;»,
ο φόβος γίνεται μικρότερος.

Όταν λες: «Πάλι το άτακτο αεράκι χάλασε
τις πιέτες απ' το γαλάζιο φουστάνι της κουρτίνας!»,
ο φόβος γίνεται ελάχιστος.

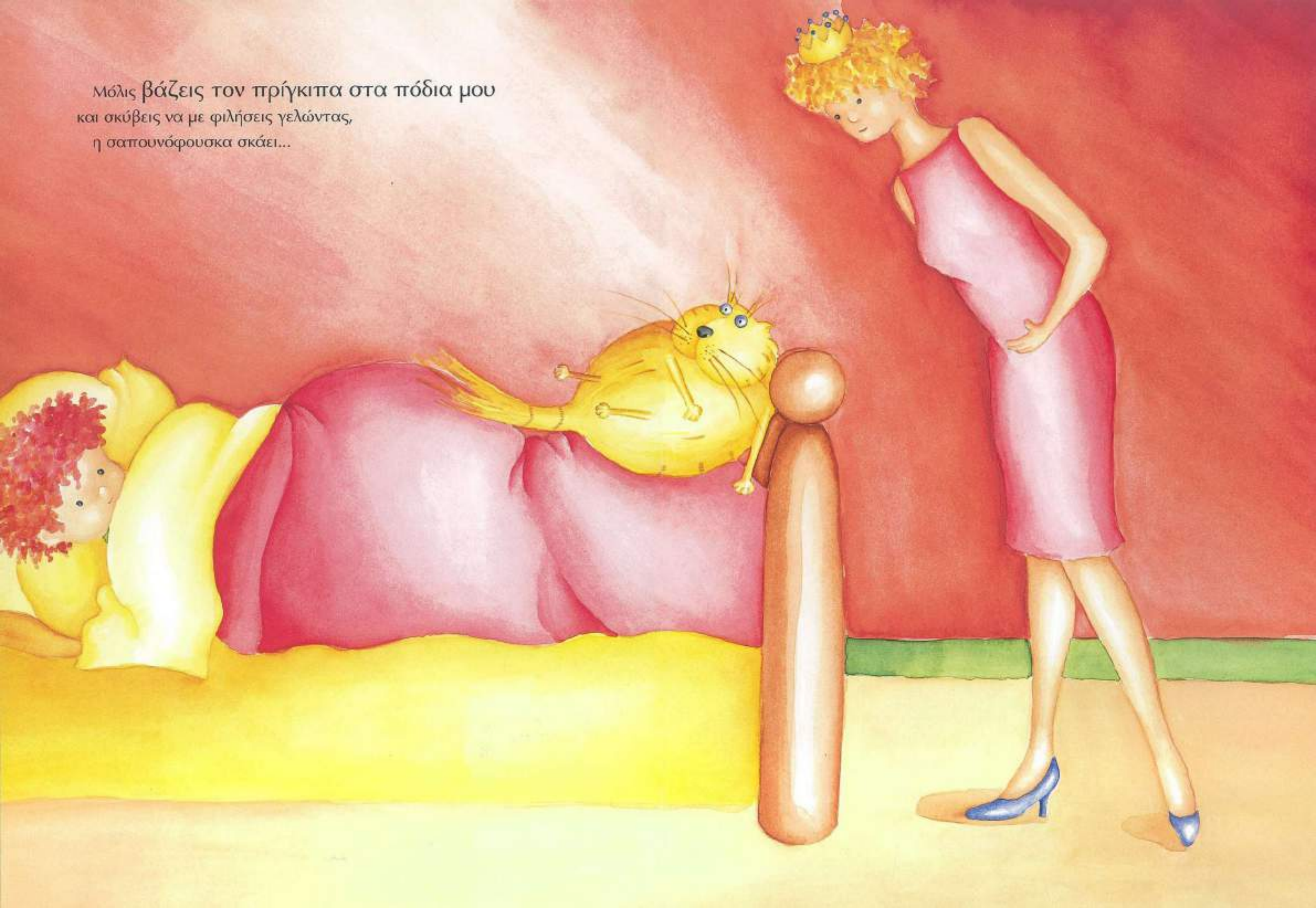
Γιατί εσύ το πρωί θα θυμάσαι γατο-όνειρα
και ο πρίγκιπας παιδο-όνειρα»,
ο μαύρος δράκος
γίνεται διάφανος σαν
σαπουνόφρουσκα!

Όταν λες: «Έφερα τον πρίγκιπα
να κοιμηθείτε παρέα, αλλά μην μπερδέψετε τα
όνειρά σας τη νύχτα.

Μόλις βάζεις τον πρίγκιπα στα πόδια μου
και σκύβεις να με φιλήσεις γελώντας,
η σαπουνόφουσκα σκάει...

...και ο φόβος γίνεται πολύχρωμος χαρτοπόλεμος,
που στολίζει τα όνειρά μου.

Καμιά φορά, όταν πηγαίνεις για ύπνο τα βράδια, φοβάσαι λίγο. Ίσως γιατί είναι σκοτεινά. Ίσως γιατί είσαι ολομόναχος στο δωμάτιο. Ίσως γιατί τη νύχτα είναι τόσο άγνωστοι οι ήχοι και οι κινήσεις.

Μπορεί και για όλα αυτά ο φόβος σου να μεγαλώνει.

Συχνά όμως, αρκεί να έρθει κάποιος που θα καταλαβαίνει πώς νιώθεις. Αρκεί να σου πει μία καληνύχτα. Αρκεί να σε παρηγορήσει με ένα χάδι. Αρκεί για όλα αυτά να φωτίζονται τα σκοτάδια και ο φόβος σου να γίνεται πολύχρωμος χαρτοπόλεμος.

